

да бы принесло полза болестникѣ, тако са
должни и бащи-те да свзрзватъ своа-та
жестокость сосъ крогость-та, и похотемъ
[щениѣ] своимъ сыновомъ юзда-та понекой
пзть да по отпѣшатъ, а понекой пзть
пакъ да ѿ затегнѣватъ, а най повечи тре-
ба нихни-те погрѣшки легко да терпетъ,
или ако бы се некогаждъ разгнѣвали, да
иматъ пакъ да се примиратъ. Бащи-те
са должни да се разлютатъ на свои-те
сынове, но да не держатъ паметозлобіѣ.
Єдно не пріателско и не примирително св-
хожденіѣ противъ сынове-те є всегда єдинъ
правый знакъ чадо мерзости.

59. Многократно такожде є добро
на бащи-те да се праватъ, като да не бы
видели тѣа или онѣа погрѣшки, тѣпозреніѣ
или тешко слышаніѣ, старости кз томѣ у-
потреблаваючи, както да бы нити виде-
ли нити чѣли некои приключеніа-та, кои-
то са воистиннѣ чѣли и видели.

Ніѣ презираме погрѣшки-те на нашій-
те пріателы, а защо не бы презрели поне-
кой пзть и на нашій-те дѣца погрѣшки-